چھاپ غلام محمد نور محمد

OFFICE OF ... ACADEMY OF ART CULTURE & LANGUAGES
No. ...
Date ...
ENCLOSE ...

(جملہ حقوق طبع محفوظ ہیں)

۷۸۶

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَٰكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

سرِ تسلیم خمِ تسلیم

نصرٌ من — اللہ وفتحٌ قریب

اِمامِ مسلمؑ

ہر زمان از غیب جانے دیگر است

دربیان واقعات کربلا بزبان کشمیری

مِن تصنیف :-

شاعرِ لاثانی شیخ غلام احمد صاحب مہجور

(سرینگر کشمیر)

حسب فرمائش :-

غلام محمد نور محمد تاجرانِ کتب مہاراج گنج بازار

(شاخ)

مائسمہ بازار امیرا کدل سرینگر کشمیر

در مطبع نور محمدی بازینت طبع آراستہ و پیراستہ گردید

رقم زد محمد امین واجدی

4687

J&K Academy Of Art Culture & Languages
Acc No 4687
Class No
Book No
Price
Date
LIBRARY

For Reference Only

اگر بیدل وچھی دلبر چھ جان تم
فدا پان کرس ہم جان و ہم سر
ژہ اشتہ کمہ اگر شہ وانی
بیا گو عاشقس برقن خود
اگر بے دل وچھی دلبر چھ جانانہ
نبی وسی اگر عاشق فتہ از مستمند
ز پسی سر بہ بندی
بانواع کرم کروتس سر افراز
اگر معشوق دانہ گوہ جانانہ

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْم

مُسلم تس شنا یم کرِ مسلمان
شناتس کن عطا اسلام یم کرِ
دپان مُسلم تس یم دار گرون
یہ معنی سارِ وی پیغمبر ونانو
خوتی تمس نتہ پیٹ رود خوش تم
نظر کر نوح و ذکریاس کن ژی
شہنشہ کرِ شہن شہ کرِ تمو گدا
بلائی حق عطائی حق چھہ بر حق
سو بندہ ثانو آغاس پیٹھ تن دار
ز دستہ دوست شربت ٹرِ کرِ تی
اگر تلخی ژ د کرِ انہ یار دانس
اگر معشوق لائی تیغ و خنجر

نعت مُسلم دِتون از دین ایمان
ژھنون تم گرون اسلامکوی کرِ
خداوند کرمس امر و نہیین
دلیو مُتقیو تالہ پیٹ بانو
رضا ژہانڈک تسند تہ مود خوش تم
خلیل و یوسف و یحییاس کن ژی
لڈک با دشمنان در جابوک بڈ
تہ یم زانوی نہ سوی مُسلم چھو مطلق
بھر و کھرا و فرمان بر دار
سو ٹٹ شربت اگی تس میٹ چھون نوش
ز شیر و ین و شکر زن بار وارس
یہ عاشق روزہ دارت سر تہ خنجر

سو دلبر روزہ کوثر تہ سِی
زِ صد کلمہ اکی کتہ کرتہ گوشن
رضا اندر قضا روزک تہ نوشن
رضا دو بر قضا بر مرتبہ چھوی
قدر اندر رتبہ ژکم پیا چھوی

شعر
معنی لفظ مسلم نش سنوی شعر
مثنوی
[illegible]
غلام ھم ازِ حق ازہ خواہان
سبحان اسلام ازِ حق سرورِ کائنات
[illegible]

[illegible] الصلوٰۃ [illegible]
[illegible] افضل پیغمبر [illegible]
[illegible] مصطفیٰ [illegible]
علیہ [illegible]
[illegible]

26

مٹکو سر ساہ سنہ دار وتیغ و تبرن
غم کسر پاہ شہ ٹمن سٹیان ایر ری شبیرن سٹن
بیرہ جفا تکاگی پٹ ٹمن سمر تپاہ ٹاکی مٹنیب ہی سٹن
نظر کسر نبشتن نظر کسر عنن جہٹیکن علی صنیبن جہہ جنجن
خمدن ہد کسر سر ہہ خداوند

نظر کر کا تو غم ڈیٹھوک نہ دنیا	سواولی دل کرت سوسوموئے
نظر کر کا تو ظلم ونیج ڈیٹھوک	مزوری تت ہزاران گنج ڈیٹھوک
نظر کر بےبقا دنیا تہ ٹنوک	بقا از لاانقا تہ ہنڈک تہ زیتوک
نظر کر تہ لیک بڈ بادشاہی	سپن تم ن گنج اسرار اسے آلکھے
نظر کر تن ڈرک رنج و بلائن	بعزت تہ کہاں معراج حسن خدائن
نظر کر کیت سر تس باد ذاتن	عجائب چیزہا تس ہا و ذاتن
نظر کر آفتاب ردی ہی ہوئی سوے	معطر تہ معنبر موی جہوی سوی
نظر کر نور تمسند جہوی جیب دراد	منور پیش و پس تہ زیر و بالاست
نظر کر یار تمسند چار جہی خاص	ہوکر ذات پاکس سیت اخلاص
نظر کر یار اک صدیق اکبر	ببر خلعت پہروک تس تاج برسر
نظر کر بیا کی گو فاروق عمر	سودر مخلوق ہوی برعادلان سر
نظر کر ابن عفان بو حیادار	نبی کرمت جمع آیاتِ جبار
نظر کر ابن بو طالب علی جہوی	شہ مردان سر بر ولی جہوی
نظر کر بیہ درون غم خوار کت آس	لوکان محنت زہر گفار کت آس
نظر کر دو ر رہ مولیٰ دلو ک جان	سپن ہم دو دو عالم شاہ شاہان

حقن سر کر ہیر سپیدہ
نظر کسر تم ہیر نعمیر سپیدہ
زدستِ ظالمان کسے
نظر کسر سر وران ڈیٹھوک روانہ
دل آزردہ گہر ورن حقن شہیرانہ
تمن یاری بوئم معشوق باری
تمن چھے دو عالم تاجداری
یمن پتہ تس کہاہ بدخواہ کار
پہوتس پتہ قلم باری بیخ و خوار
دیٹھوک ہر گزتہ ک ہیراست اندر
لبوک شاہی تہ سلطانی نشت اندر
رقم اندر کتب کر موچ ہوخاص
مشفقت و ہتھمری کیا بال یا ...

آصفی زیی بوز آتہ یوناو سلام
بر بنا و بعضی لیکہ ہا ہند ناو
تمن دا محبوبن ہندو یمن گو رتہ گندی ہم جنوک
ملک الدّیس مدا لوبہ حق ام
حبیب اللہ یس محبوب حق ام
ارشادِ دل بہ فضائم دو دو ر اضی
غم ہی دنیا دِ دون دریو قد بہ یا زی

26
65

از انجمله قصا اک مسلمن بوز	رضا کیا بر قضا دلو گو جھو جانسوز
سو بو از اهل بیت سید دین	جفا کیتاه و جھوک بو حیدو دین
هنا پر اهل بیتن هند یه احوال	سنا امر نارکوی زالان بر وبال
وزائی دل جھوائی آتش بزائی	پھو ناگه ناگه ناگه آتش وزائی
غلام احمد درازی کر ته کوتاه	لعون الله ته ون تی ای جھو دلخواه

آغاز بیان احوال امام مسلم رض و فرستادن کوفیان نامه ها بجناب امام حسین رض

ته ای مسلم کئن کر حال مسلم رض	جھو یه غصه یه قتل و قتال مسلم رض
ابوطالب جھو پوٽو مسند پوٽو آسو	یعنی اگبره سندوی تس گبر آسو
ابی سبعة الاهل و ابی پٽ بوی	سٺه مره ره هیکٹ متین هو فرزند تنهنجی
ابی عبدالله اے فرزند بیٺو	لقب شاه شیفس رض جھوی بر کرباد
سندوی تشه بادی پو سراسر	بفضل حضرت الله اکبر
تهبو زت اهل وردن جهی وزان فرو	به تس پٽ کو فیو لا یو فیو کر
سٺهاه تم وری بدا لمو ار بد حال	دیان نامه اماس کر کهه ارسال
جهه گهمت تنگ بهر پیشوا آس	سٺه دل تنگ بهر مقتدا آس
ایو درشن دیو وارا تهند شوق	تیو باخود هیو وارا تهند ذوق

تنهن ڏينهن ور ڪوفي ۾ جيئن مصلحت هئي
ننڍا ٻار جي مسلم جا هئا جي ڏيهه حال شهزادي حسينؑ ننڍا ٿين
جي اندر ڪونه ابن مسلم ڪي ٻي عيب ٿيو غم ۽ ڏک جا ٿيا
ويڇوڙو ڪري ڇڏيائون ٻنهي تنهن مهل جوان جان دل اندر

بجان و دل بڪوفه زود مائل
لکيو ايئن خطن اک خط جواب
تموڪ مضمون ئي بوڪو فين ڪن
سٺه نامه تنهند اندر لکيو ات
رقيمن مهر ڪر موڪو آيو پهر قوم
بهر دل ته بو تحرير گرمت
مه ابن عم ڪروم بي غم روانه
برادر ٿو جهو ڪن نانان پڻ هيو
هندنه ٿهه نه ٿهه اگر شفقت ڪرين تس
ڪريم اعلام مسلم نام جهوم تس

وچهڪ انجد پڪان رسل و رسائل
جوابا ڪيئه ڪتابا با صوابا
تمن بدعهدي لا فهو فين ڪن
تيهه آئي يتو قاصد ڏٺه ڪات
تموڪ معني مه سا روي گوم معلوم
ز شوق ماسٺه تقرير گرمت
بعلم و حلم جهوم سوي ٻڌه شانه
ز تابعدار سين ڏن ڪيا و نون جهو
محبت باگران لو لا بهرن تس
مسلم در راه اسلام جهوم تس

بوقي هاني يه اندر دل ازدي
بوڙا وه نمش جانه وبلاره
سڪوڙ وين ويلاره گوشن وا شناوه
ويوم شناهس يه گوشن
عالي ڪر افت
حڪم حڪمس اندر
نه ان جهو
سهبن روزنو
مهب ڪوفي لحمه فال تنهوم
تنهن ڏينهن ور ڪوفه

فرستادن مسلم را بجانب ڪوفه و باز آمدن وا زيتمه راه و سبب آن

شه مسلم ٿي ليس آس شاهي
اڙوي منزل ڪڏت ڏيهون آن
اڪس هرنس پته سوي رڙ صيادن
اتي پٺه گو سو ميزت

گهرون سو نامه والن سيت لاهي
شڪار يا اڪ شڪارس آسو لاران
ذبح گرسته وجهوئي شاهزادن
ڏيون شاه حسينؑ ڪتو پوپڪه

ڪٽهانه جهوم ويهمت نه باره ديگ
در دروره جهمنه ڪار و ديگر
تن درنار گرت جي ڪيا نه
جهمون مڪل جهوچا نوئي آفتاب
پن پس بو هس دست يار
جهباران سوهاران اشڪ وارا
ڪموت رخصت تجي زبان جان جانان
جهو ور اريجا نوئي جهوس بوزانان
از ور ور اانور جهمنه ڪنه
ڏهه جهو گلمت زد و ماه جهان بر
جهمنه حس ته دل جهوم و ساڪ
ڪرو او جهوم و گرانت ونسڪ
سهماه مشغل جهو ڪوفه بين نور
ڏيون ور شرم دين سوي الغفور

هران شرنا اشکن مه بو ستاره
دعا کرنسته سوزن واره کاره

بره انو مسلمن رخ اش هرانی
بره ژوک تس دوه مرگس چهوک ڈلنے

دلوک تم انه فراق شاه دین چهوس
ءوانی تر روان اندوهگین چهوس

بوتس نش دوره گو منونا سوس
صحبت دورنه پو منونا سوس

کهو ترانی چهوس وچهن دوباره آ
مشرف گهٹ بو دید اره مانه

حسرت چهوس نظر ریت دوانی
خبر کهنه چهمه چهوس کته ءواق

یه سوزش هجرچ سوی ازانه یس گو
بنارد ورنی دلبر دزتے پو

خروش دردمن واندسو بلبل
که پوه مت دور چهوی از خرمن گل

رفتن امام مسلم در مدینه منوره وانجا بقبر آمدن وقرار گرفتن در دار المختار

غرض مسلم مدینس گو پکان فراو
ولیکن رات گتو شهرس اندر ژاو

بصد تعظیم و حرمت اندر اندم
سوگو بر روضه سردار عالم

سپون نایر زیارت کرنه روضس
مصطفی شد لشب اندر روزس

بجا آنت طواف روضه پاک
برسوی خانه خود گو سوغمناک

زه نور دیده زی فرزند تس آس
دلس یرپه ولن نبی دلبند تس آس

ازجهو لشه یدتمن تم اسن دور
زه جهوری الیشان آسو رنجور

28

دِوان دم آس از صدق و صفا تم | در آخر بوی سیه دل بیوفا تم
یوان تم نو جہ فوجا آس ہر روز | ہوان بیعت ء مسلمؓ گو سو فیروز

نامہ نوشتن امام مسلمؓ با امیر المومنینؓ برائے آمدن در کوفہ و خبر یافتن نعمان بن بشیر امیر کوفہ

شہ دینس حسینؓ مسلمؓ تام
یدان ساری کران ساری جہ پاری
بہ بیعت ثرای وارا آری مردم
ینس تہندس اندر ہوک شوق و در گاہ
تہندیون یتو سٹھہ بہتر تہ افضل
پیو بد مصلحت در دل یہ ہر گاہ
یہی کت بوز نعمان بشیرؓ
بجامع ثر اود پیونک سا ر انک
سین مجلس بہ منبر پیوٹ واڑا
کرون فتنہ جہو بہ یا موجب
بو کرہ ابتداء در فتنہ و جنگ

لکھان نامہ کہ اہل کوفہ گے رام
بصدق دل ہوان بیعت جہ ساری
بکوفہ یون تہندون آرز و ہوم
سہی مردان جنگی سا ش ۱۸ ارداہ
معزز توہ بنیو بد خواہ ازل
بابن سور و کرو پیہ ظلمتس گاہ
سو تہو متو ہیر کوفہ بو یزیدن
دران مسجد ہمہ سر دار ثرانک
پولن گوتاہ کرد توہ فتنہ برپا
کہر و حقس کہر و نہ خوار و برہم
پہ ہوشو نگت فتنہ تہ لا یومہ سنگ

نامہ نوشتن جاسوسان یزید
نامہ نوشتن وی با ابن زیاد
پروانہ نوشتن یزید
بکوفہ اس جاسوس پلیدی

بحلدی جلد مسلم منگه ناون
بجون خریده لشتن سوی ... ناون
اتھ یتی وانه ولوی سو کٹاره ناون
همان ساعت سو مسلم ماره ناون
نتن زن زدو از سر کرزه ... ال
سو سر تسند پیوی لدزم مه والی
بلاعذر و بهانه کرزه تعطیل
روایت کامه اندر پانهو نه تعطیل
یزیدن لدیه خطا ابن زیادس
دل بجان دار یا گوش دمان تس
بجر یافتن عبدالله ابن زیاد کر
امیرالمومنین حسین مکتوب ... شوق
بصره فرستاده اندر شهادت
دریافتن سلمان که حاضر مهبود

یزیدس کن سپون نامه روانه
نه گو معلوم تس شاه یزیدس
کرون تدبیر باسر جون رومی
یزیدس پیش آسان آسو سرجون
یزیدس کن دیون یژ کوم حاصل
تمس رسو کینسه هنده دستهای نه
سو اندر شهر بصره تهاومتو چهوی
بنام وی ژه کهه منشور کوفه
قریباک پئون ثت جایه تهاون
یزیدس پیو پسند تدبیر سرجون
مه بوزم مسلم اندر کوفه آمت
پی ابن علی بیعت هوان سوسی
سپنموت کوفن اندر سو سردار
نلکھوم پروانه ون تسی ژی ... ک
امارت کوچی تهوے میسر

یه تت منز آسو لجنوت دانه دانه
نه غم پیدا گیه را یئ یزیدس
وزیر مملکت آسوس سو شوقی
سرس اندر تمن آسوی سرجون
گهژی کرتن ژه ابن زیاد عامل
تمس رسو فتنه شور ژهی نه
تمس پٹ حکم بصره ترا ونتو چهوی
کرون سردار نه منصور کوفه
به سوئی شهر کوفه رو سوتراوان
لکهون ابن زیادس نامه واژون
پی بیعت لشهر کوفه ثامت
مدد هر کس تمس وارادوان چهوی
لگهت کرهن خبردار و خبردار
پی سرداری کوفه مه گارزگ
غرض چهوم تل قدم گهژ کوفس اندر

ات امده بوز بهر ابن زیادن
امیرالمومنین شاه حسنین علا ...
باشرف ... بصره کیهمو ...
... خط ... مضمون ...
...

٦

نقش

نقش ابن زیاد ورکوفه ذبح ۷ انه
مسلم ہمہ نہہ ویروان ابن وی روانه
دار بنی رضی الله عنه سرہ ان کوفہ
ہمٹ سہہ ہہ سوکلهو خوارشانه
وہاں یند وانونروکوفہ ہہ رہو
ہت ہتو تامرگی ہب تانابو

بیرت پٹ اسو لکھو خط امامن
کرن طیبی یمن تم آنہ نا ڈن
ہہ نہ الوِ توہ تہ فرزندِ زیادم
سُو یو پہ سوال ویست خون ہاران
براۃ کوفہ ہہ ہوم مِہ نامہ آمو
کرن پہم ہیرڈی امر جلیلس
سوادان حسینس ہم جہہ تم ہت
ہر ادر سِیون نائب ناتوی جہو
بدل ید کُرپو بجہس نمس آپ
کروبہ ہم تہ گُشتہ یکقلم توہ
کرون خشم وقہر ہٹ اہل شہرن
یرکت یدلو نہ تمسنز اہل بصرہ
حکم کرنک الوک سلمان یاروک
توجہ نہ رحمت تہ رحمت پٹ تمس باد
نثار عان پاکس رحمت الله

پہرڈون تس نام شان ونوس غلامن
بیان کرنک ساروی نانہ ناڈن
ہمہ فعل یدر دارم بہ بادم
تہتوی پوچھوس تہ توہ کنہ پھونہ تہاران
بسرداری نہ شہر شانہ آمتو
کروان پہم قتل می ابن عقیلس
سہی کوفہ مہ فردا پہم عزیمت
بجا فرمانہ ہمہ خدا آنو ۔۔ چھو
کرو واکوہ خوارتہ ہواز لاشک
گھڑو پابند در رنج والم توہ
غضب ہیبت تمی بے لطف وچھرن
سٹھاہ تلواس تہ خوفا تمن گو
بہ بیرحمی تتی تس خون ہاروکس
زبند رنج عقبی گو سوآنہ اد
شہید الحق سیٔون الحمد لله

رشب ہتو تامرگی کہرنہ ہب
پاہ دستار بستہ وجہنچا
ہمس پٹ تہ توہس تہ نقش
سلح بستہ حمایل بو ترکش
کمان پٹ ہت تہ استرین ہوٹ
ہمف چھر ارٹ ہٹ ہہ سر استہ ہوٹ
تہ ہت تو نیزہ

ہاٹہ نوکر تہ خدمتگار بہت دراو
زرارہ پادیہ کو قیس اندرڈ او
دلاں نہ رٹو ون ہالان بابونہ
دراندرم کو فوبہ وہیہ کوکب
ون کاہ کوفو کو تاہ رکی چاہو
امیر المومنین شاہ حسین
ہمو سو یونہ سوی خانہ شوروو
ہمانہ سوی کوک چاہوار دی کاہو

کاس نادرو کوک ووندم سوبرزان
ہمو اسوی مومن ابن زیاد ن
مبارکی ہی ای فرزند سرور
کران تس م جہاں گی تماڈوخہ تم سرور
ادبر اناں بجی گی فوج ادبر رنج
واقتشنہ فر از تہ فوجہ فوجہ

27

کران راوی ییتھی پاٹھی بشارت
کرہت بریند نعمان کہت عمر باام
امیر المومنین گو گمان تس
گہر ہوفیت کریو فتنہ مہ برپا
وچھو فردا کرہ تدبیر پانس
بنعمان کو فیو دلو سخت تدبیر
کرک آک کریک این ابن زیاد است
سترن ابن زیادن کرز مہ دور
پریشان گی نہ ورتم روی ناوک
یہ مرجانہ چھو نام مادر او
حکم نعمانی کرم کرکھ دربانہ
پگہ در مسجد جامع کڈون ہای
پرون پروانہ تہ رلو وعدہ دلونک
ستھہ تم قول تندی بونزہ ناون
امام مسلمن یامت خبر لبب

یہ حاکم واتو یلہ دار الامارت
وچھن بن کن خلایق خاص تہ عام
کرون آلو توی تم آنزمان تس
ییزیدس تل شہر کرتہ او ہ اصلا
گہر ہو از شب کڈو بکیس مکانس
موڈرہ بر چھوی یہ فرزند پیمبر
کہ اینچ و تبہم اورا زیاد است
سہ چادر چہ آوس روی مستور
تہ مرجانہ وارہ برزہ ناوک
تمس بوز امتوی این ابن بدجو
اندرز او ابن مرجانہ لصبد نانہ
بھرمانش سمت بڈبڈ تتوے آی
کرون تم روز دیگہ قہر ہتونک
زبیم خولشتین تم کہوژہ ناون
دل پاکس اندر پیوتس غماہ گب

روانہ تریچھان چھم تہ سلامت
نہان در خانہ خرون گنج تھاون
ز پیٹھم حاسد ابرچ تھاون
اچھن میان اندر چھم جای چانی
تمندیون متوم پر چھم مر یاتی

کری ویرن اندر لو جای لالو
مرجانی منز و بس چھم ہای لالو
نرہ چھوک خورشید تابان ہے لالو
نرہ بتخشان ہے لالو

[illegible]

غرض چھوک ہیرہ بون نورِ علی نور
غلام احمد فدائی نام پاکت
خبر گیہ دوستن کت جایہ مُسلمؓ
عہد آسوک کران مُسلم دنان ئی
قسم ہا دان تم آسِ زِ ہنہ فیرِ و
بہ بیعت گی جمع وۂ ساس زیادٕ
روایت بعتوک یُتھ آسو فردا

زِ ہر عیب و زہر نقصان تہٕ چھوک دُور
زِدہ پٹ تش ندائی نام پاکت
یوان یوی فوج ہا بیعت ہوان تم
وفاتہ ہا تُد و کریو ینہیے وفائی
بتراتہ حکم تو ہرگزہ نہ نیرِو
دلاور شیر زہ عبّاس امادہ
تَتہ اندر یوّسی لکھت تم [illegible]

آمادہ کردن ابن زیاد غلامِ خود را معقل نام بہ جستجوئ امام مُسلم رضی اللہ عنہ و یافتن مُسلم بجاسُوسی

امیرِ نو طلب مُسلم کران یو
کرِدن حیلا تہ تَتہ حیلس کنوی گو
غلاما آسولتس نامش مَعقل
دیون تس کر بدرا ازدل تہٕ وسواس
زِ احبابِ علیؓ مرتضیٰ لاگ
دِلوک آستو بوازحُبّ دلی چھوس

بجائی پی لبون نہ دانہ ییٚچھو
زِراہ تہ آتی پزکن انوئے گو
سُتاہ بد عقل و نادان بو سوا جہل
دتن گتنزرت تمن بد ہیم زہ اک ساس
تمن سیتی بہ نزبی روز منز باگ
محبت شہ حسینؓ ابن علیؓ چھوس

[illegible]

J&K Academy Of Art Culture & Languages
Acc No
Class No
Book No
Price
Date
LIBRARY

١٢

طلب سدن ابن زياد و هاڻي زاو
رسمدن هاڻي ره تنعشي ابن زياد
شمادت يا فتن او

تم ابن زياد ڪسي نشي ره زن زاب
اسماء و محمد صاحب ڪا

پيتر هاڪ ابن زياد ان چوسنڌ ذڪر نان

ڇوهاڻي نا ويس روزت پڇو ٿيان
ڊپوڪ تس مڪان ڪوسوسيماڻه
مهر بوزم بر سينو ساز ڇوپياڻه
تند اسه بول اڃو پاتنه بود
ڊپوڪ تس ڪس اگڙ آتون فالعفو
الله ياڪ ته سوار اتون هاڻي
بخدمت ڏي ٽشه ڏالون هاڻي
بهاني گي ته گرهس زار پاره
الوگ دارالامارت سوي سواره

دلن ديونم محبت اهل بيتي
سو صاحب آسو ساده پاڪ طينت
بو ابن عوسجه مسلم مدچهوم نام
اول ڪر عهد با حق پزه دمي نيب
يه بوزت معقلن ڪهو سخت سوگند
ديوس بن عوسجن ڪهتراز يگه اڪي
يگه بن عوسجس نش گوروانه
معقل تس ناهس تل ڪهرن هيوس
بحڪم شاه مسلم الو ڪهه مصحف
تهند سر ڪمينه نشه ڪره زنبو اظهار
ڪرن بيعت اتمنه پزگرنه برلب
خبر سهت پور گوسوي ژيند زانجا
سيٺون محرم سو محرم ڪرنه حالس
منافق روسياه درين دنيا
بنا محرم نه باوان آس اسرار

توي اتيو نشهره و وسس ته سيتي
ديون تس پزه ته چهي وردل نيت
نمت تس نش يسه ز دردل ته چهي ڪام
يه سر يو ڪمينه و نزنه ڪر هيمي يب
بو ونه نه ڪمينه بوپز حيله تر فند
نمت تس نش نشان ذرنس بين حاسي
سونيو تهم پيش مسلم سيت بانر
ڪرون تس بنشانش سيتمايه تس آوس
قسم ڪهو معقلن چهم مي پزس تهرف
زمڪر وحيله چهس هيزاره هزاره
دمس سوي نزدهاني زنڙ دناشب
ولون ابن زيادس تهم هزارا
سوالبق ڪو بتهر ذوالجلالس
تمس پٽ پانه چهوي هزار هول
ڪران اظهار آن چهوي ناد بسيار

تنوت يه الو دنوپاڪ جهين پيغ تس لنگ
پيغ گو سواس شيطان
چهوڊن و پيغ هاڻي اندز راو هاڻي
تمن و ڊن سيت اثر امي
بن مرجا بني يامت اثر امي
سين از پيت

ولون تس نيس آزيا جهين ڪعقبا ڪهوب سيهم حڪايت
ولون ولوپس ادب ابن واتن چهوپ ڪن تره چهو عاس سعو تعو
اميرن ولوپس جاه اتنوي سبت وردل تن نش نيچ عيس نس لو نهر سوتهوي
وزنه جاد الا چهوي ماتي زيان ڪه ڪمه اتر يعينه ڪناڻ ساڻ ماسو
اوڪو جهين معقل تڪڪه سو ماتي بها نه منيه هه نما ڦو عيتو
سيهن سئو ماتي خواص پتهن النفاس سو

28

بصحبت یار سوال مجتبیٰ آمشو
مصاحب با علی مرتضیٰ آمشو
بعثمان و عمر ابوبکر صدیق تحقیق
نشست و خواست آمشو ہمہ دوستان
وڈا نام وارہ لیوسی درود
سوساوری بہ عقابن بنا زی آمی

قسم کرہا نین ابن زیاد س
سو پانہ آو اندر شب بخانہ
حیاگوجی قسم ون جھوس کھوانی
امیرن دپوسہ بیتو تامت سو حاضر
دپوس یم کرہ وادر دین روشن
وفاداری و پیمان تھا وہ یکسو
امیرن تہ ند ہیو کر سہ وارا
کردک سوی قید تہ ابن زیادس
پیرانواسہ چانہ ونہ نہ جھک ڈہ خوشگو
سیہون ابن زیادس خشم دارن
دگر بارہ الون ہا ہی ولون الس
فدا تس مسلمس ز و میون بادا
دیون تس لبومہ ڈہی نشہ گو سو پر کینہ
حکم کرہ نک عقابین تادیانس
تن پاکش زیراہن کرو ک دور

طلب کرہتو نہ جھوم ابن عقیلس
پناہ ڈہا نڈ ون تہ کر مسن بہانہ
کڈون عذرا کرت سوی بور وائے
کرک نہ چالو آسون بیتا جھوحاضر
کہ زنہاری دمن در دست دشمن
بکار جھوس پتہ رونہ ہا نہ یکرہ نہ
ولیکن ہا نیس گونہ گو!
دلوک اسمانی جھوک دون و ناکس
انت کرہن مقید جھوک ڈہ بدخوے
با شما لایہ نادن گو سو از جان
رجھک زوون مہ یا ابن عقیلس
سوکہن ڈہا نڈ تن سہ ہانڈون ہمہ از ما
قسم ہا ولولدت بو بہ عقابن
کڈوک جامہ مبارک از بدن تس
سو نیکو اسم جسم او پر از نور

محمد بن مسلم
کوفیان ولشکر و درپی شان
قاضی و ...
مسلم و مرتضیٰ از محمد
حق ...
مصطفیٰ ...
عاشقان حق ...
سوسر الوک ...

خزانس تہ روس کہو نہ تم
قسم تہ عہد تہ اوت تہ ل از مسلم
اوربل تسم بو دہ تی آل بوی دیہ ان
ہمو رود ترہ زن یا تہ سا زن
مسلم بو مسلم شام بو تہ را او
نیک مسجد ... تہ ظلمت مشترہ نش دراوہ
وپھون یام تم تہ گو دل پریشان
کیون حیران تہ ...
رفیقانہ تہ شفیق ہو سہ ولیشان
وفائی کوفین اندر چھنہ کہنہ
صفائی کوفین اندر چھنہ کہنہ
سوارہ شتہ دیون از گو فرزرہ
کہت پا نشو کرہ کون چام و ڈیرہ
ہلاقی ابن احنف گوس ناگاہ
بہر جاہ ہلاران چھی ڑت ١٥

خبر گیہ مسلمس سو زن زہ فرزند
دیاتی ناوہ کن قاضی شریحیس
ندا دیو تنگ گوں ای دوستداران
ندا کرنگ تہ تیرت آی ذوہ ساس
سو مسلم گو سوارہ ہت جماعت
ملازم چاکران و نوکران آی
سو مسلم فوج ہت گرد عمارت
وہن ساس سو مسلم آسو سالار
زیادہ خوف گو ابن زیادس
بیہ شمرس تہ شیث لعیس را
کہت لالوک صدا ای اہل کوفہ
چھہ و اتان تہ تا لشکر شام
رتن بو بیگنہ بہر گنہگار
پی غائب رتن لیسو اسہ حاضر
دلن اندر ہراسا گوک پیدا

اکس قاضیس نتہ دل گوس خورسند
منور یا منور کن ضریحیس
سمو عہدس لمو ای غمگساران
سلاح شیرت تہ پیرت کہنہ و سواس
روان گی تم سوئی دارالامارت
امیرس سیت اندر قصر تم نذای
سیون دون فرقنی جنگ شرارت
امیر المسلمین گو متو سو سردار
محمد اشعثس ابن شہابس
دیون بامس کہسو لا یو صدا وا
ایسو توہ ذو دبر نہ بیم و خوف
کریو یدے نہ توہ از جنگ آرام
شورن باژن کریو توہ رحم بسیار
یہ کرت گیہ کوفین اندر مونژ
برسم خودستین خالی زالفا

... بہادرت ...
ابن ... شبیب ...
... مسلم

... ابن زیاد ... مسلم ...
... ہمیان ... ابن زیاد ...

١٥

دغا بازو غمازو پیش سردار
نچو ابن زیادن نام خالد
پسر ابن کثیرون باپدر آن
مہ امجد دران برج محمد
امیرس ٹک کہترس اندر ضمیرس
کران ابن کثیرن خشم تس پٹ
مہ گنڈی موان بڈبٹ تہ کسو جہیک
کنو بوروک نیکجانب ونان ای
محمد را قتبارہ بود بسیار
محمد باپسر انو ہتورٹت جہوک
محمد باپسر بر بام کہاروک
سلامت و کہو قیدبلن شادگی تم
نچو تہ او وت محمد دراو بیرون
نخانہ آو تہ تراوپیش مسلم
سلیمان اک دگہ مختار وورتا

بہی کت وتاوک پیش سردار
سو سوزن ہت جماعت باس جاہد
سوگو سوزن رٹنے مالس دوشی تن
نشانا کہنہ لبوکن تہ نڈ کہہ بجید
فضیحت تم کرن ابن کثیرس
بوزانت تہ کسو جہیک رٹ زبان پت
مہ کیا گرہ ہم بظاہر عقدہ سو جہیک
صدائی کوس حرتہ نا ای رزتی
تہی بوی آمتی دہ ساس یکبار
دوشی مارکت اندرظن کہت جہوک
حکم کر بک امیرن امر پالوک
زبند کشتنش آنزاد گے تم
بحکم ابن مرجان قوم پت نیون
لشب گی تس سران کوفہ لوی
بن صردو عبیدہ غازب ایہا

پس ہال بل گندزمین کگم گران ول
گروکی حق کو تو تق دل جسم دل
تمن زمین تمن الگ پو گپو فنی تم
تمن دون سر اش آورد من تم
حق ابن کثیر و ابن لن را
دیوک ابن زیاد و ناپاکم تمت شا را
تمن تش شش کی حیران و غوغ
ترکرانہ گران بوی جنگ گگ کون

دپوس ابن کثیرن چہوی نہ یارا
دَوا تاہ پیش بُویہ تش تیرِ سینش
لگوس چمک خون جاگے گوس نہ جس
کرک تعب تس تمویم آس حاضر
مُعقل ایستادہ وُ چہنہ بدزاد
تولتِ لایِ برانِ جاسوسِ اتر
بخانہ ابن مرجانہ ژلوتہ دلونک
فرہئی مارِت تہ تش گی خون ہارت
پسر تمسند چو شیر نر غززان دراؤ
کرن تم مرد باؤہ مرد پادن
دلیری یم تسنر و چہہ آفرین لتس
غلامس گسندوے لتس تیزہ تھراؤ
ہیتھر پیو گوبحق جان دلونہ تم زود
زکو شک آے ونیرت فوج بیجد
تمن قوم محمد پورہ لارِیو

کرک کم از سرِ من مو یہ تارا
توجن لایِ تمس آیس جبینس
کڈن شمشیرِ ٹ اتی زیاد سُس
نِیک شمشیر تس بیس گوسو ناظر
شوبو شمشیر ہت تہ تیغہ تہیب داد
ترس لارس تولت تس نیون زن سر
بن مرجانے خیار ماریون بے شک
وَسِت پیاندا ندی عوی نو کہہ چارت
زتیغش واریاہن جسم و جان دراؤ
برین خاک سیاہ بادر دسادن
گران کوے آسو خوش جان آفرین لتس
سرِ نیزہ نبر از سینہ اش دراؤ
تمن دون مالِ پوترن حق چہو خوشنود
کِرت تم حملہ بر قومِ محمد
کروک جنگا تمن دِل سخت تھاریو

تم تمن تترن محلی منزو دیہان
بشن بجا ماہ سنہما ہارن مجین
ہردان اہمان امام مسلم از خانہ محمد
بن کبیر تعزیم مسلم از کوفہ برآید و
رسیداو درخانہ ہیرہ ...

جنگ ابن کثیر و بالبیر تم
و ترگے تمسر فوت یا تیم
مسلم تمس گو
تنہاہ تمہر پرس پیادے گو
فی ما بسر کیا مس
روبی غم ونوران نہ شانہ

وجہان ... سوارہ درو ... میان ...

٤٥

ورانہ ویرانہ مسجد گرتھ تینتھ
چھنس تس دراو بندون ماہ شوشن
دیتن ناپچھو بون ہچھن چھن چھوتہ گرنار
رنہ چھن چھیمن منجعد و نیم شعوران
بہ ووم بچھن منجعد چھیمن مانہ نیکلس
وبنتہ نم منفودہ چانہ نسل سلسلہ
بہ چھپ ماریس بعد ونوش ونہا باپ
تہ تھیدس غسو نفروینہ چھپ ایس
سغوفراں ببو براں ایس یم ووین بام
سغو فراں ببو براں ایس طرقہ تس

انہ نجا گوکن سسن تو زی ساس
انہ نجا گو دلیرانہ نہ و سوتس
صبح نگاش گو گتھ زبردست
ندرہ منہ قدلت باہی وسوست
یہ یلہ و چھو جانیں زانن چھو مسلم
سو گو نعمان حاجب را گاہ ہیر
کرتہ توت آسو سوی باب بصرہ
نظر دز مسلمن الاران سواران
ژہنون گورلیہ گو گو ربردشاہ
سو گو چہ بند کرمتو برہ نظر لوتنگ
تت اندرا و ملیت سو رنجس
ژت مے گرسند و نعمان یکیت آو
الون گرتہ دون ابن زیادس
منادی ابن زیادن کرز مسلم
تو نگر سوی کرن از مال دنیہ
دلہ پس تہہ ناو باوم بی قبیلہ

دچھن باخار شامی نہ غم آس
بہانہ ارنجاران و اتو صبحس
وچھن مسلم گورس پٹ نیزہ وردست
دورنلاہر شجاعت شان و شوکت
دئن تس اعتماد آنن چھو مسلم
ژلان ڈیٹھوم منہ مسلم راست چون تیر
سو نعمان گو ہشن پنجہ سوارہ
گوڈہ ٹھہ وتھ نچھتر سوے آسو تھاران
انون رخ سوی محلہ آسنارہ
وچھن اک مسجد او ویرانہ سبزنگ
بلی ویرانسی منز جاے گمنجس
لبون نہ کنہہ نشانا نہ تہکت آو
دیوک تم بند کرلو دروازہ زینیس
خبر آنم مہ نیس تس دیار دن چھم
ہتوک ژانڈ نو سو مسلم آسو تنہا
بیدن آم کہنہ مہ پر ہٹر چھوس غریب

ہنس بر دو ربرو درد کراس
نس حسبت یو یارس
انس مسلمن تاثور اس
تھو چھرم نٹن اب
سانس یارم دن بیزار اب
یمن وارچھ بچھو
بیہ درو غیبت ځود گیہ طوعہ
بن نارہ بڈوم اب بر دہ
کرون کارائن وال اب بر دہ
ہر چھوم مسلمن نمہ گونس یار
باتمانے نہ مورث وارا تھکوی
یوکو چھ مخلوی منز تھکوی ام
یوہیں ماج پر چھوس مخطا ایمہ

نیتھو یتیمہ کنا تلہ گرہ ورلو بس
نکلنہ بوزث دو خانہ فالی
شہ مثنی وائنا وی چھیک خالی
نیم پر جای پوت کمین وگلہ
نیچھو نشان چھوں یتہ
براہ در غن پنذو لو نسوی او سا
پچھا روہ وسما گلا چارہ گوہت
پھچوں از نغمان آوارہ و ترہ
چھپہ چھو منز ثنا واپس طلیبہ

صبح فن ان طوعن گو امرک
ونان بوسوی حسین ابن تمرس
منادی کر خبر سوا کمہ
زٗ مسلم ون
آمرؑ مسلم رضی اللہ عنہ
دریافت شہادت یافتن
و وانی لوکہ ان آہ ونان
چھون ناکارہ خوابا
شکست شہزادہ لو گو

محبتہ منزِ لس گو پیدہ طوعس
سٹھاہ کرنس تہ باون مسلمن تس

مہ مسلم ناوزا متو چہوس علیہ تو
پتر بوی شہ حسین ابن علیٖس

کرت گیِ بیو نائی کوفیان ہِ
ژالان والون تہوت چہوم بیم جان

غمو چھم جای کرمژ منزہ سینس
خبر چھمنہ کران کیاہ شاہ حسینس

باین غم چھوم تسند غم واریاہ
فکر تمسنز چہ ہردم واریاہ

پیس پادن تہوم لادن اندراژ
انون تس کھن نہ چن برنس سٹھاہ تہ

سنبالن جای تس کتہ صاف پاکیز
بدیدارش کران شکرِ خدا نیز

کرون طوعن سٹھاہ تعظیم و تکریم
امام مسلمس کا سون زدل بیم

اداکردہ قضا آسک نمازہ
بپالین سر نہاوان شاہزادہ

ہناگیہ راتہ منز طوعس نچو آو
اندر ژادن تہ ڈیہن بران چان

اژان نیران گرا گریان اسان آس
نچو پرژنس یہ کیاہ حالا وسان آس

دلوس تمہ یہ ژہ تم ابرام کرنس
لبشرطِ عہد تمہ اعلام کرنس

قسم ہاوم کرک ینہ فاش این راز
قسم تم ہاوہ کرہ نہ کمینہ نس پانہ

دلوس تمہ چھوی یہ مسلم بن عقیلن
پناہ اسہ کن الون اچرا چھو نہ نیون

کتن آواز اسپ گو لس
بجلدی وتہہ سلاح تم گندٹہ پانسر

نیہ ہت تیغ ازخانہ کڈون پای
کرت حملہ سگان بر شیر نر آے

ونن تس منز ونن ان زیادہ بس
منافق ...
منافق ...
منافق مشن ...
منافق چھوی اندر ...

منافق ابن زیاد ...
منافق ...

30

لوکن یس ما دِه چھون مین ... جوان
میان یینگ بچھی سی گو ... سہ ... ینیتھ
رب ووفیان اُنفہ لنس ... پیٹھ
سو چھون اران لنیہ بو ... اُچھ اران
یہ بو ... اُسیرن ابن جعدہ ... ران
ولوکہ یشن مبارک چھون ہاران
سفاکن دلاور لان تیغ ... ہسس
بمسلم وقت ... چھون ...
بہ ہان ... لبہ ...

باآن شمشیر تم شمشیر دینن	سگن کینزرت رلوٗن سرِ شیر دینن
خبر ابن زیادن اینچھین بوزہ	محمد اشعثس پیغام تم سوزہ
برائے یک ترہ ہتا دمی ژہ سیتی	دلاور چھو یمتن کیہ چھہ کمستی
جوابا سوزہ ابن اشعثن تس	سوزت جنگس ترہ اِس شیر بانس
شہا جاری کردن از تیغِ خود خوں	پہلوان واریا تم مارِ اکنون
لدوک ابن زیادن تام پیغام	امان تس توہ دِیوتہ رٹہ آرام
خبر بوزت ولوک ئی منزحربس	بمسلم رٹ ژہ پت شمشیر کرہ بس
دپوک تم گیا امانس سیت چھوم کار	وفا از کوفیان دشوار بسیار
کلام کوفیان ناراست اگار	دغا بازہ تہ محیص حیلہ مکار
پھرن ئی تہ کرِن تم حملہ یکجا	سہاہ بی گیہ زحان اوڈی چھو کہ لکہ
ہست بامس بمسلم کینہ لاایک	چھو کہ لدتن گیس کینہ سنہ آیک
دپان آسو پان پاکس کیچ گیاہ خاص	پرِ محنت تہ شہادت دِن نہ خلاص
جبین اک کینیا لاین ڈکس تس	سپون تس خون روان پٹ رویہ پاکس
دپوک تس تقدر پننی کھنہ ہرت نہ	امیرس پٹ سلام کھنہ کرت نہ
دپوک تم کینہ سلامت چھو سنہ ڈیشان	سلامیہ سیت سینم گیاہ تمہ آسان
دپوس ابن زیادن لو رگیتوہ اک	امام وقتسی ژی پہنی دراک

تیغ خود وزان لبہ ...
... دا ابو وفیان ...
... کو فیان ...
درامند ... آیہ ...
زنانا ... خانہ آیہ ...
وتوہ تس ... بالا ...

ہوک ... کرن ...
ہوک ... دوبارہ ...
یمی ... عمل ... بارہ
... تختہ بارہ
... زیرہ قامت
... نہ کامت ...
... ابن زیاد ...

لران دال ... ورد ... عالم
در روہ برادان ... سلام
بلجاری پنون ...
کرن ابن ... سوبلس
الم ... مول بود ... لوی
... ابن ... کا ... لغت
سلاما ... سلم ... کرن تس

31

عمر کی داوہ از روی محبت
بسم ... باصبا دلوچ امامن
وچھون سوئے صبا سوتی امامن
[illegible] چھانوکیاہ پتہ چھوم
[illegible] کرم امامس
[illegible] کرن پرٹو [illegible] ابس

بہ سوی کعبۃ اللہ کرزہ محنت
ونکہ شاہ حسینس پیا نو احوال
خبر سارے ژہ ونس تمسا نو احوال
سو مسلم کشتہ گو دارابہ سختی
ژہ ثوچھ سروری تہ نیک بختی
زشاہی فرکوتی روز ژہی دور
بہ قول کوفیان ژی گژھ مغرور

امام مسلمن دپونس حسینؑ چھوی
رضائے حق سوالیش کھنہ ہانڈوم
بوچھوس زنانان مه مارک چھم وصیت
نظر بہیہ مسلمس پیٹھ عمر سعدس
اول شت ہت درم چھم وام کوفہ
وصیت چھم دوم کرزم دفن می
یہ کت یلہ بوزتم ابن زیادن
وصیت چھم ترم شاہ حسینؑس
تہ لکھزہن کو قین ہنز بیوفائی
دپوس ابن زیادن سوے اوٗدل
اگر رسیہ ژہا نڈتی امر خلافت
عرض ابن زیادن کر یک ڈ ژہ تام
وڈان آسن لڈان تم خاک بر سر
کران آسن سٹھاہ تم نالہ زاری
کنن یامت کرن اسہ ھُو دبا یہ
کرن کیا یلہ نہ ڈیشن روے آب تم

امام وقت چھوس تم سوزمت بوے
براہ حق کرمی سخت گنڈوم
اکھا سوز لو قریشی بوونس کیت
دپون تس چھم وصیت وات دادس
ادا کرزم کنتا گرہ تہ سلاحہ
یہ ریدس سرلدن پت روزہ تن مے
یہ آسک خوش تہ کرہ نی بعد مردن
لکھون گژھرہ خط سویتہ ایتھ کوفس
سو مسلم کشتہ گو کر ہسن دعائے
کرونہ یلہ سو گژھرہ نہ یور مائل
ژو یہ ماآسن کرو روزونہ تتہ ایت
پہ ہوکش لیس مسلمس ون کھارہ بر بام
وزان آسک اندر کن جان و جگر
زبہر من سو گو اشکباری
جگر پارا تمن سینن کبابہ
پراگندہ گژھن در روز و شب تم

وچھون تین سرتن ڈیٹھم تعب وارے
وبعد [illegible]
[illegible]
نون شاہ حسینؑس
[illegible] شاہ حسینؑس
بجائے [illegible] کرزہ [illegible]

[illegible]

31

بزین میانوی تو تمنی یہ باوڤ
یتیمن یدہ پنن سایہ گھڑک دُور
غبار و گرد دود از روی کرزک
اگر روشن ژہ چھک روشن اگرتم
انک کس بازمنوت شادخاطر
ژہ ہٹن کس نشن ٹن چھوی زیربالا
بزیر سایہ خود تچ ٹمن ژی
دعا منگو مسلمن ان اسپن نزاری
پتھر یاد ک ژہ دشمن ہانجواری
بقتلش تیغ توچ ابن بکیرن
ولوک ابن زیاد س تم پڑہون کس
خبراز کل نفس ذائقہ لوزنہ
ازین غم انبیاء ساری چھہ درغم
ازین غم بوبکرؓ فاروق اعظمؓ
ازین غم زیر و بالا پڑہ زفریاد
ازین غم ہست ماتم سارہ اشیا

سلا کا میان تمنی واتناوڤ
ژہ ہنیس سایسی تل انزک نہ لوڑ
وتھرزک اشتہ دارالول برزک
یہ کرہ گوش بہن گوشن اگرتم
کرک کس یلہ نہ آسکا بہ حاضر
یتیمن ہندہ ودنہ عرشِ اعلیٰ
بچشم والدانہ وچ یمن ژہ
خداوندا ژہ یارب کرتہ یاری
برائے قتلِ خود کرتم تیاری
اتھہ گوس خشک تارا آسوبدمن
بنی کیاہ دپونہ فیرت تم اہیرس
یقین بر کل شئ ہالک رونہ
خصوصًا حضرتِ سردارِ عالم
بعثمان رضؓ غنی ہستند پُرغم
علیؓ و حضرت زہراؓ چھہ ناشاد
بہ برمرغان و ماہی ہا بدریا

فقیر [illegible] ان [illegible]
[illegible] بی [illegible] جان [illegible]
سعون ہا بعود یعنی [illegible]
[illegible] سالی [illegible] بعود [illegible]
ہا تمنی وا [illegible]
صحیح ابن [illegible]
[illegible] پرہ [illegible]
[illegible] مخنث [illegible] جان
مسلم [illegible] جان ودم
[illegible] ہا [illegible] تیس [illegible]
[illegible] بوجان [illegible] شہادت
شہادت [illegible] بوزنہ [illegible]
بزیاوت [illegible]
مرد حق [illegible] زادان رحمۃ اللہ
[illegible] بہمہ [illegible] اناللہ
عظیمس [illegible] اجر عظیم
میان ہا دو عالم [illegible]
شہید راہ حق زندی ہا [illegible]
[illegible] مردہ [illegible] کشتہ
اللدون خطا ابن زیاد [illegible]
امیر [illegible] دل [illegible] نذیرا
[illegible] زور وارا
[illegible] ابن زیاد وارا
[illegible] ہموارا
[illegible] کو ارا
[illegible] فانی
[illegible] جا ودانی
[illegible] ابن زیاد
[illegible] پسران [illegible]

30
569

وگرفتار نموده کولوان ایشان را

خرج سوسی کراین زیادکس
لس ۹ رکعت در نمر گوکس
بن مسلم چهو از خوارکوان ایشان
اسپن حلقه ور ترهوی ایشان
امیرن دلیوین روده چهاون
تن کره قتل عشک چهوی تا ون
شرح قاضی اقتم ارس تهو منت
منادی بوزبه قاضی شریحن
ابن زیاد بر وته کن دوشی تن
وچهیتم وون هتوم ره وچهان
شکهاپید سپون اندر دکن شان
دپوکیس ایها القاضی پته کیابارت

ازین غم چهوم ولس می کوت آزار
چو چشمه چهم توی چشمهٔ خونبار
دوان پاکن چهوا اندر دست ناپاک
بهارستان نجارستان ملهٔ وان
ستمگار یتیم آزار و بدکار
سر مسلم سرهانی تن شان
یزید س واتو خط از میر کوفه
یزید س شادی کرچای و دل
گرفتار بلائے آخرت گو
پرت خط دلویزه بدن یم دوشی
سپون گریان تن کن بو و نانی
سپون پوشیده دینک آفتابه
چهونه کانژ العالم جز غم و درد
فولی کیتاه چمن گلزار عشرت
ونه بوز و صافیس بابه تهنداسو
چو خورشید جهان روشن سو پرنوره

هزار افسوس در دنیائے غدار
دوان ابرار نی در دست اشرار
گلن تراوان پتهر چهوی بر سر خاک
چهو تا پستان تهاوان در زمستان
چهو اکثر روز و شب بر ظلم دوار
لذک شامس کرک دارس ادیزان
بیه رأس مبارک یم زه تحفه
تهمازانن گهرم ماپاهی در گل
نهاهان وهم عیان اندر زیان هیو
دمشقس منزل و یزدان کره نذر
سلامت کسو چهو در دنیاهی فانی
سپولن بحر بزرگی چون شرابه
سموک سارن گرا گرم و گراسرد
سپن شرمرده یم از خار عسرت
دوان شعله ستاره بار منداسو
سو گولوست زچشم مردمان دور

اران حشموکنی چهک آب مشهور
ویان آسوتهاوه ماران لازمه مقدور
ویپن اندران اسوشه خاموش
اسپورچال انا کذرو فراموش
ترانه بم چمن نچاه پنچاه
ویپن سمرس ستمن نچاه پنچاه
شنمن جبنه و تهک رس

یتم دنیاه تهنه مز فلاک رس
دپوسی چهوس مع بوزم ارچهه یشپک دوشی ناوکس
نمن چهوارشن ندرس کرس گرکس
نمن نشن منز و نن نمس
یسن منز بسن سبتن ...
یهان تهک هی لو نزده الغان زاده

[illegible]

بعني گو نه دنيا سوئي جنت | برويء منور روئي جنت
شهادت تم لبون تهنهه حق تعالى | صبر و بنو دران اجرا جز بلا
تمو يا همت يه بوزك گيء بيهوش | پيتهر پي بيخبر گي زن هري پوش
حسينش منزبت تن يم جامه دربر | زتنگ تراوك عمامه ز دو از سر
پريشان گيسوان عنبر بن بو | نوك فرياد و ناله سانه بالو
مسافر كس زهست تراوت زه كتو گوگ | روان نه ناله دليوان پانه كتو گوك
تو جك يله كريك تر قاضي شريح | دلوك بجايا چهنه كريكين صريح
چهه كره تر ابن زيادن تهنده بابت | منادي آؤ آدي چهم مه هيبت
سنهاه چهوم اهل بيتن سنه محبت | مه نش جاسوس و اتن چهم مه تهمت
نه نه زندي بخدمت تور سوزك | بجا آني بو قي يت پيٹ زه ونه زك

آزاد كردن مشكور پسران را و گم شدن راه ايشان را

دپان راوي زه شهزاده بزندان | حواله بيس كرك تش از دل و جان
محبت اهل بيتن هند سو مسرور | سپون وار اسو صالح ناو مشكور
خورن نل پيوك نه جايه تمني نين | دهس روڈك بخدمت لوي شه دين
غذا كهادن نه باران تر سين سير | ادا دوه گونه وادا شب سپون زير
ز زندان تم كڈان يله بو غوغا | دڈن واجا تمن اتهه تا خلانجا

[illegible]

نالان تم ته پروه اشک ترالهٔ
سینت ووده وی تخوین ہو لالہ
سینت شنک لس از نار بہ تران
مصیبم ماتم تم آسی گریمان

بره لاگن یه خاتم چهونشانه
تمن ها وو یه خاتم وت سوها دِو
دعا موفور بره مشکور کرِوند
قدیرن پٹ تمن کرمتو مقدر
تمس تش عوش ووشی یله گیه نیران
صبح فلته دوشی پم چون تمه ومهر
خبر چها مارٹن بیه تم ستمگا
وچهوک ترماستانه ناگه رادا
دپوک تمه چهوم مه جان ودانوہی گن
دپوک تمه خاصه بے صاحبا چهم
دپوک تمه تهنده مهرو کہ بہی دِوان لا
دپوک تمه خوف ترا وغم بره مه
دپوک تمه حب جانه هیوہ لگزو
انن با خود بخانه وا تنادِن
ولی گیادایه هنزه گیه صاحبه خوش
دتون دانئ ردانی سرپین شاد

بره ادر میون چهو جائی خلانه
مدنیس منز تهه شوو اتنا وو
از ورفتند رو بره نهادند
شهادت چون پدر کرمتو مقرر
گییک تم وت ترا تس آس فیران
بکوودک ڈونان اُسن بردر شهر
اذا دان ته گهٔرِ وماس گرفتار
بٹهس پٹ ناگه رادس اک درختا
گمز بالبته اندر گلی توہی کن
محبت اہل بیتن ہند تمس غم
بظاهر جان وتن باطن چهوتس صاف
ہیو با من نه غم ہاوم کرِ ومه
ونان چهس بے دعا توه ستاد روزِو
تمس بانوی ہنزه یم ده هاون
پرُون شکرا که گوہم صاحبه خوش
برائے خوش خبر کرمک تہ آزاد

[illegible]

پرہنہ پاو سرہی دلایہ دوران	بہ غمخواری سہ پیہ دریای الیشان
کران زاری بیاری رٹنہ دربر	دتن بوسہ تمن بر روی و بر سر
کران مادریہ کنیز بہر اولاد	بجا آنون تہ سارو آسہ دلشاد
بدایہ گفت شوہم رابرین راز	گہی آگہ نسازہ ی باش دمساز
ہرس لالوق چہونہ یا کل سو ہر گز	براہ کج یکان وز جہیسہ وت سر

شہادت یافتن مشکور بہ سبب آزاد کردن پسران امام مسلم

تہے پاتھن سیہ باو ان چہو ٹاوے	یلہ مشکور نی تم اتھہ تراوی
پتس انگہ حشیمہ موزرن تہ کرن وا	متگوک تامت تہی اک تریتہ واما
دلوک ابن زیادن ستہ یو تس	بجائی شربت آب سر ہیوتس
بن حارث عمر وتھہ کرنہ آزاد	بخانہ ہونہ تمی تتہ دیدہ بکشاد
مراز حوض کوثر آب وادند	ونت اہی نجادلون تم آس خورسند
بجنت جائے آن مشکور یادا	گلستان گور او پر نور بادا
بوین صد مرحبا صد مرحبا تس	بدہ دیدار خود زہی یار باتس
غلام احمد بروحش وین دعا پہ	بجان و دل تمن پٹ فاتحا پہ
تہن نیکن ہندو تہاو محبت	چہو باعث بر دخول باغ جنت
بیان کم دن عیا حب آن زن	کہ وا دآن جادون طفلن یتیمن

[illegible]

حصه فسه ران بو یا مت جهوس بر آئی　　همر دیده اشکباری جهم گرائی

در بیان شفقت آن زن بر اولاد امام مسلم رضی الله عنه

پوپان راوی سه زن کیا صاد قیه آس　　براولادِ نبیؐ در حب ثقه آس
نه بارن بله تر ان جایه اندر　　وتهرنک فرش خوش بر جائی بهتر
بشادی کاپجن ساون به بستر　　کرن تمنی نوازش همچو مادر
سنگت تم درایه ننه جایه بیٹھے　　تمی سخنی تهنری مایه ڈنے بیٹھے
شه لولاک بابس گویه باوت　　میانِ ظالمان شور کیازه تراوت
نظر کر بابنی اسه ته دیون تسّں　　پکه واتن همه نش اندر بهشتس
لو کٹ دیونسن برابری یه بیٹهوم　　مه والله هوم سیهے پاٹھے مهر ڈٹھوم
کرت تهف ردو گردن اک اکس تم　　تهو تام رو و باهم بوتا بو تهس تم
دودو کن دل ته و دو کن وار آلوک نزاره　　سو حارث سوی آنزن شندره بیدار
سپوں تن رادیون ان کسوچهو گران　　به بوزت گو زنانه سیهنه بریان
دیوس تم تنا نگوزا لن هگنه ونهه تهے　　سو حارث پانه وتهه زن گیه سنهه تهے
اندر شرا و ترانگو زالت تهف بگردن　　کرت ڈٹهن لو کنته جه سانه مردن
گران آیس واه بالو واه بالو　　کرت سانن دلن گو کهو کبابلو
بر شوک تم حارثن تم چهودنک لیش　　بن مسلم ته خوش دل گو سوهاکس

مہ تھٔنڈ مو واریا موٗم ہنو گوٗر
کرِت سر خم زِ صاحب رٗودِ بن کن
بہ بیرحمی طبانچہ برگل رُوے
باآن موی مبارک بستہ کرتم
دتون قفلا بہ تس تہ وراو بیرون
غلامہ خانہ زادہ چارتس آسوٗ
تمس دِژ چارژن شمشیر در دست
رٹِت کرتل دیوی آغنس غلامن
لِکہ ژارن غلامس گھژ زہ کمرے
غلامن دیوسہ برگشتن مہ طاقت
دیوس تم چارژن ید مارہ ہکنہ
غلامن دیوسہ ماربہ ونٹ زِن سیف
دژن تھف موی سر لوٗتم غلامس
پتھربہ یوتہ دیون مارن لو از تیغ
کرِ ان تم زورِ تیغ از کف غلامس
سکژان لاین تمس خواجہ خبیشس

یہ ماژانوم صدف میوہ کوٗ چھو پر دُر
یہ تھم سنگین دلن یامت تمن کوٗن
تمن لاین تہ آسوک عنبرِن موی
زِ گلدستہ سٹھاہ دل خستہ کرتم
کھورن تل تسن میرن آتش ہرن خون
یانش دودہ بوٗیی سوی ہی گوٗر
یوٗت دون سرژہ تل ازتن گر کیست
چھوکسو یسو خون ہاری بیگناہن
یہ دیوی بوزون این وآن چھی
چھونہ چھوم می حیا ایوان زِ حضرت
نتولی سر یوٗزہ ید خون ہارہ ہکنہ
زِ دنیا نِک تیوٗ افسوس تہ حیف
غلامن تھف دژن ریشس تمامس
کرن شمس و قمر روشن ازین میخ
چھین تس تیغ آس اندرِ نیامس
نمبر بے نہہ رٹ گو حملہ لس رہ

غلامن تيغ تمسنتر زهن ڏجهن نه — بچپ ناليس علامن تهف تمس کره
يمن ڏون پانواني سخت سر آس — تتوي آتش گيس سوي باليسر آس
تجهو تمسند غلامس تهف کرن زود — الون سوپت کڏت ته گو سو خوشنود
ڏيون ناليس ڏلس ته بندِ ڏلس تم — سياه روئيس ته بد آب و گلس تم
تُولن فرياد تهڏو تهنس طاقت — سو حارث سنگدل ته بد لياقت
يتيمن تنش بہ تندي او لاران — تو ڏيوهس به پيش ابن مرجان
زندي نه منت ڏته ايذاو محنت — ڏيوک تم مال و ام چهمنه کا نه کت
ڏيوک تس دوشون اسه گيسوان کاسر — يه کاست کينه ٿڙي زرانته کرپاسر
ڏيوک تس رحم کر ڏيونک ڏل من — جهو خالي رحمه نش آب و گل من
ڏيوک تس نزاد کره هوائس طهارت — براي يک زه پڙه هوائس دورکت
ڏيوک تس ترا ود مهو سجده کس گو — جهويس گن تو ره ڏيونک چهمنه پوزان
ڏيوک تس پوت کوتاه جهي عداوت — يتيمن هنز زه بوزان جهو گينه اک گت
ڏيوس اک صاحبن بر و نه کرمه گشته — برادر ڏيشهن نه گشته گشته
محمد ٺهو برادر سر تولن تس — تن پاکش ته هنون آب فراتس
برادر خورد ابراهيم تس ناو — توجن ڏٺه تولنه آن سر چار تس آو
تهون تس لوت بو تهس ڏٺ و تهس پٽ — مه کر تعجيل ڏن بو لاره زڙي يت

براں مادر سيوں ورد ليه نه حر
گرڏون گشته پسر از قهر تهشته
غنچه حکم نادر
کرن تهف حارثس تم تهو ته ماڙن
کرن تهوکلڏ وچهوس انجمال پو تهن
تمنڏري تيغ تم لاين براں زن
تمنا ڏول و بيست ڏوڙ تهڙا ترس
کرس تهف سم تهو کي نا غدار مي

پس انگه نا سرن سرها اتشان
لڏن ڏرتو بره زنشا و يزان
روانه گو بہ پيش ابن مرجان
تمس نش وا لو قائم تهو ڏيوان
بوقت تيم چاشت سر ان زاو اندر
تهون تس ليڇ بره ڏهنگن بيمام

ذره سوس ابن زياد سرهيات
نتن الوس ڏيپون برس تمنن سر
يت جهکت سر طشته انبر
سر زنگ تهي وچينه تهمبر
حاکم کبير
نش انهو سر

73.1

[illegible]

سو سر ہتو حارث تس کرنہ تس سر	جدا از تن وڑان تن آلبس اندر
خروش و ولولہ در آسمان ہیو	زمین وہم زمان ماتم زدہ گو

بردن حارث سرہای مبارک پسران امام مسلم پیش ابن زیاد و غضب نمودن

دیوس تم کیا نہ تہا ونہ بجائے	خبر وتہ ہک انہک ثرہایہ ثرہانی
ندمین کن نظر کر ابن زیاد ن	مقاتل بو محبا اہل بیتن
حضوری بو سو خاص ابن مرجان	دیون تس وتہہ کرن این گشتہ در آن
ہمانجا کیکہ کرمت کشتہ تم جہس	توتی ہت تہو گہڑی خوش تہو سزا دِس
واین سرہا ببر در آب افکن	تہی ہیتہ ترا ونک آلبس اندر تن
مقاتل شاد دل گو کڈنہ بیرون	اتہس تس تہف کرت تہ دل پرا ز خون
قسم ہاون اگری پادشاہی	بن مرجان بخشم جہنہ شادی
سٹہاہ خوش جہوس مہ حارث دیونہ کشتن	کرک تس لبتگی ہٹ گن دو دستن
برہنہ سر کڈوک بازار کوفہ	زلعنت ہا تمس لایان توفہ
لوکن ہا وان تم سرہائے انور	و تہان از مردمان بس شورتہ شر
یمن پہڑ آس تم کتس لہڑ چیکانے	سر و روہس ہتے پاٹہے پکانی
مقاتل و التوبا قاتل بہ مقتل	زنانا ہیمڑ برخاک ازذلی
کمر خستہ جوانا گشتہ کرہتو	غلامس پارہ کرہتو خون ہرہتو

[illegible]

٣٠٢
٧٦١ / ٥١٥

بر کہنار رحمت حق باد مغفوران
آن جامع بود نقوش کہ کہم مدفون
سوئی کی تہ تہمند مرقس کوری سوی
قربان بابی تہ نعلم لیس چھوی
[illegible]
[illegible]

ہمواداران اہل بیت تمام اسس
کہنمت در ماتم شہزادہ تم اسس
تہمند غم کہیو سوم خاص رحمان
شفاعت از شفیع یار ایشان
ولم از جرشان مہرگین باد
چنین باد چنین باد چنین باد

سُوہ زن نوحہ گران سنہرانی ہیٹ — تمن سرو سہی آزاد نی پیٹ
مقاتلنی پر ڑوس کیا چھک ہر بخت — دلپوس تمہر جہس زن این مرد بدبخت
روایت بیاک آمڑ کہ کہہ مدفون — بران ساحل کشیدہ ز آب بیرون
زیارت گہ برائے زایران کرد — قبور شان دلیل حایران کرد
غلام احمد ڑہ نصرت حق تعالیٰ — عطا کری بیا بر قتل اعداء

کشتہ شدن حارث بدبخت از دستِ مقاتل رحمہ اللہ تعالیٰ

عمدا ما نہ بفرمود آن مقاتل — ڑٹک اوّل دو دست آن سیہ دل
دو پایش ہم دو گوشش قطع کردند — پس انگہ ہر دو چشم او بکندند
کرت بی بعد ازان کر ہر شکم چاک — تت اندر تھا ہس اعضائے ناپاک
ڑہنوک آبس اندر چپس گنڈت سوی — سپون لخطا تہ ڑہون آبن کڈت سوی
زنود آبن ترہ بارہ کر سُوہر دود — کہنوک چاہا ڑہنوک سوی اندران زود
کنو سیتی مڑہ سیتی بروک سُوی — سُوہر دارا ہیو پہنان کروک سُوی
زمین الہ یونیر تراو ڑہنوں سُوی — ترہ بارہ لوکنی یا وت د تون سُوی
نہ بجران تہ نہ تران نہ ڈو سو در پہ — ڑٹنا سیزہم الوک تت کر کہہ آتنز
ترن لو ہنگ ہنگ شونر باگلیں ڑ ڈو — تت اندر نار دت تراوک تہ تم ڈو
سوگالت تہاو زالت تراو نارن — سپون تس سور چکروک نیوتہ داون

محمن شد بحبت چھوی چھوی ثمن منتر
نشان از دین وایمان چھوی [illegible]
[illegible]
[illegible]
غلام احمد [illegible]
نظارہ [illegible] گشتہ در زمرہ

اصلدین فتح وظفر الحمد للہ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

3 5

غلام وابن آن زن آس بهتر
تر بانی نانه الله کیه بنان چهوم
ز حالِ کربلا کرب و بلا چهوم
غرض آسوم و تن بو فارسی این
اِشاره کر تموِ تی کا شرِس گن
ات اندر فرصتاه اِسمنه آسان
بیت اندر بڈ رحم کرنم نه حسن
بروز جمعه شد آغازه و انجام
ز تس چهوم ختم تی نصف رتس گو
تریم هلوت فر هم ماهِ صفر آس
بی تاریخ ایما ئی مراشد
ترا تازه شدای و انای اسراه
نهی هی بیاک تاریخاد لن و لن
شماره بیت هشتصد نوزده یاد
همه این شعر مَن مقبول بادا
غلام احمد بگو الحمد لله

دشمی تن لدکهه دون تالوتن اندکہ
مهِ حال کربلا جیرا انان پهوم
مهِ باالله انه ولا غمگین دلا چهوم
زکم فهمی سٹهاٹهم مهِ غم گن
بلانائی میس نادان شرس گن
یه مشکل ذات پاکن کر مه آسان
بو صبح چهوس مر نه ڈ ره بنم کرمن
ز سیّد سیّد الانام ات نام
عرق ساروی لغم یکسان رتس گو
شکر ڈیٹهوم مهِ فارغ از زهر گوس

اگر دانی تو آن تازه نزاشد
١٣١٨
هزار و سه صد و هجده تو بشمار

شهادت نامه مسلم بن عقیلن
بکن جز ختم و عجزی ات یه تعداد
دِلم با آرزو موصول بادا
مرادِ دل بجو الحمد لله

(نور محمدی پریس)

ہر قسم کی اردو، عربی، فارسی کتابیں سستی قیمت پر ملنے کا پتہ

غلام محمد نور محمد تاجران کتب

مہاراج رنبیر گنجبازار {شاخ} مائیسمہ بازار امیراکدل سرینگر

و مالکان

کوہ نور و نور محمدی پریس امیرا کدل سری نگر کشمیر

J&K Academy Of Art Culture & Languages
Acc No 968
Class No
Book No
Price
Date
LIBRARY
87